

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. marts 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2009-150-1005
Dok.: MJO41315

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 354 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. januar 2009.

Brian Mikkelsen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 354 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”I hvilket omfang er offentligt støttede zoologiske haver og internater forpligtede til at støtte med redning af truede dyr og generelt aflivningstruede dyr i Danmark fra konkursramte foretagender, og mener ministeren, at det er muligt at stille større krav om hjælp til at redde sunde aflivningstruede dyr inden for den nuværende lovgivning, og i benægtende fald agter ministeren at støtte en ændring af praksis og/eller lovgivning på området, så det bliver nemmere at hjælpe disse dyr, jf. vedlagte artikler fra www.dyrenes-beskyttelse.dk?”

Svar:

1. Justitsministeriet bemærker, at den ene af de vedlagte artikler omhandler aflivningen af 12 ulovligt indførte hundehvalpe, mens den anden artikel omhandler dyr i en safaripark, der angiveligt risikerer aflivning som følge af manglende økonomiske midler til betaling af foder, varme mv.

Justitsministeriet kan oplyse, at der ikke i lovgivningen på ministeriets område findes regler, der forpligter offentligt støttede zoologiske haver og internater til at modtage aflivningstruede dyr.

2. Efter lov om statstilskud til zoologiske anlæg (lov nr. 255 af 12. april 2000) nedsætter kulturministeren et Råd for Zoologiske Anlæg. Rådet har bl.a. til opgave at føre tilsyn med zoologiske anlæg, der modtager statstilskud, og være rådgivende for kulturministeren i sager vedrørende zoologiske anlæg.

Justitsministeriet har derfor til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Kulturministeriet, som administrerer lov om statstilskud til zoologiske anlæg. Kulturministeriet har bl.a. oplyst følgende:

”Rådet [for Zoologiske Anlæg] er af den opfattelse, at der ikke i lov nr. 255 af 12. april 2000 [om statstilskud til zoologiske anlæg] er hjemmel til at pålægge zoologiske anlæg at modtage aflivningstruede dyr.

Det er herefter op til de enkelte anlæg selv at vurdere i hvert konkret tilfælde, om de vil modtage sådanne dyr, herunder også udrydningstruede dyr. Skov- og Naturstyrelsen spørger med jævne mellemrum zoologiske anlæg, om de har mulighed for at modtage dette og hint dyr, og der er forskel på, hvordan de enkelte anlæg forholder sig til sådanne forespørgsler.”

Det må på den ovennævnte baggrund efter Justitsministeriets opfattelse lægges til grund, at det ikke i dag er muligt at forpligte zoologiske anlæg og internater til at modtage aflivningstruede dyr, men at zoologiske anlæg i et vist omfang på frivillig basis modtager sådanne dyr.

3. Justitsministeriet har endvidere anmodet Rådet vedrørende hold af særlige dyr og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om en udtalelse.

Rådet vedrørende hold af særlige dyr har oplyst følgende:

”Overordnet set er formålet med zoologiske haver og dyreparker at fremme forståelsen for naturens mangfoldighed og at virke aktivt i bevarelsen af truede dyrearter. For at kunne gøre dette på ordentlig vis har hver enkelt institution sammensat en dyrebestand, der er tilpasset de lokale forhold (fagligt, fysisk og økonomisk) bedst muligt. Der er således et overordnet formål med den aktuelle dyrebestand, og ændrer man på dyrebestandens sammensætning, ændrer man også mulighederne for at udfylde formålet.

Skal zoologiske haver og dyreparker være forpligtet til at overtage dyr fra konkursramte virksomheder og lignende, må en forudsætning være, at de kan holde og passe disse dyr på forsvarlig vis. De rette fysiske rammer (størrelse og indretning) skal således være til stede, ekspertisen skal være til stede, og der skal være en økonomi til stede, der kan sikre den daglige drift.

Alle zoologiske haver og dyreparker har begrænsede fysiske og økonomiske rammer, og man kan ikke forvente, at der er uudnyttet kapacitet af nævneværdigt omfang. Samtidig skal man tage i betragtning, at forskellige dyrearter fordrer forskellige former for anlæg (størrelse og indretning). Dette er der taget højde for med henblik på den aktuelle bestand, men i sagens natur ikke i forhold til en ukendt bestand, som måtte komme i de nævnte tilfælde.

I de aktuelle tilfælde, som Dyrenes Beskyttelse omtaler, er der tale om hundehvalpe, der er forsøgt indsmuglet i landet, og andre lignende sager. Zoologiske haver og dyreparker, der modtager offentlig støtte, ”holder en alsidig samling af vilde dyr”, som det anføres i § 1 i lov om statstilskud m.v. til zoologiske haver, og har kun i meget begrænset omfang domesticerede dyr. Muligheden for at overtage hundehvalpe og andre kæledyr på ad hoc basis er derfor yderst begrænset og ikke i tråd med virksomhedernes øvrige virke. Det skal i denne sammenhæng desuden nævnes, at der årligt aflives i hundredevis af hunde og hundehvalpe herhjemme, fordi de er uønskede eller ikke kan holdes forsvarligt, og at der principielt ikke er forskel på disse aflivninger og aflivning af hvalpe, der er forsøgt indsmuglet her i landet. Zoologiske haver og dyreparker vil på in-

gen måde kunne overtage blot en brøkdel af disse. Dels er der ikke plads, og dels kan de ikke indgå som et naturligt element i den dyrebestand, der er nødvendig, for at de kan leve op til deres formål.

Er der tale om eksotiske dyr, som allerede indgår i dyrebestanden i zoologiske haver og dyreparker, kan zoologiske haver og dyreparker i begrænset omfang overtage fremmede dyr. Det er, hvad der sker for øjeblikket i forbindelse med dyr, der konfiskeres af Skov- og Naturstyrelsen i henhold til CITES-reglerne. Men også her bliver der taget stilling fra sag til sag. Det er ikke kun et artsproblem, men også et spørgsmål om kompatibilitet – om hvorvidt de enkelte individer kan gå sammen. Der bliver derfor tale om en selektiv proces, som i omfang ligger langt fra, hvad der er stillet spørgsmål om i henvendelsen fra Retsudvalget.

På baggrund af det ovenstående kan det ikke anbefales, at der stilles krav til zoologiske haver og dyreparker om at modtage aflivningstruede dyr fra konkursramte foretagender mv. Hvorvidt man derudover fra myndighedernes side bør ændre praksis eller lovgivning på området, så det bliver nemmere at hjælpe disse dyr, har rådet ikke taget stilling til.”

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har bl.a. oplyst følgende:

”Ved den seneste tids sager om indsmuglede hundehvalpe har fællestrekket for hundene været, at de var væsentlig under 8 uger gamle og syge ved ankomsten til Danmark. Da man ikke entydigt kunne afgøre hvalpenes oprindelse, idet de ikke var ID-mærket eller ledsaget af sundhedscertifikater, ville en karantæneperiode for sådanne hvalpe være på mindst 6 måneder som følge af rabiesrisikoen.

Alt efter hvilke indførselsregler, der er overtrådt, og afhængigt af hvalpenes oprindelsesland og oprindelseslandets rabiesstatus vil karantæneperioden kunne reduceres. Der vil derfor være behov for, at Fødevarestyrelsen ved overtrædelse af indførselsreglerne foretager en konkret vurdering af hver sag. Der bør dog af hensyn til den fremtidige videreformidling af hundene vurderes, om hundenes sundhedstilstand og den påkrævede karantæneperiode muliggør en formidling fra internatet efter endt karantæne.”

På den ovennævnte baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at forpligte offentligt støttede zoologiske anlæg og internater til at modtage aflivningstruede dyr.